

AMAEDEI
APONTIS
Lombriafci,

CONDOMINI SERENIS.
Ducis Sabaudie Senatoris.

Quæstiones Laudimiales ex suo tractatu
feudali desumptæ.

*Quibus accessit ex eodem tractatu titulus, quis sit
index in causa feudi.*

AVGVSTAE TAVRINORVM.
Apud hæredes Nicolai Beuilaquæ.
M D LXXVII.

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM.

ILLVST. ANDREAE PROVANAЕ LAYNICI,

Domino Fruzasci, & Ballangerij
Comiti, supremi ordinis An-
nunciatae aequiti.

AMAEDVS A PONTE. S. D.

Restantes eruditione uiri, & excellentis ingenij laude clari, omnibus ferè seculis dubitarunt, num ea, quae aut ipsi ingenij sagacitate inuenissent, aut ab alijs inuenta iudicio politiori meliora fecissent, aut obscura, & abstrusa fœliciori eloquendi facultate expolinissent, in lucem ederent; aut apud se silentio interioritura retinerent. Haec eadem haesitatio me diu adeo tenuit, (ut ingenue fatear) ut nisi aliquot uirorum illustrium exemplo, amicorum hortatu, huic scrupulo restitissimè, nunquam Andrea Illust. nomen tuum his meis scriptis inseruissimè: nec tibi manus hoc, quantum quantem est, dicissimè, quo quantum uirtuti tuae deferam & debeam, omnibus probatum esse uellem. cum enim Vicario magistratu apud Astenses, quo tempore omnia bellico tumultu flagrarent. quinquennio defunctus essem: max uerò inter potentissimos Galliarum, & Hispaniarum Reges pace conciliata, ac patria Duci nostro Serenissimo restituta ad Senatorum ordinem cooptatus: & paulo post inter praetores ararij Principis (quod uulgò Cameram rationum uocant) ascriptus, dum harum dignitatum supremo munere fungerer, incidi in multa axiomata, & pronuntiata discutienda, quae pertinerent ad praedia, propter quae fides, & obseruantia quadam debetur (uulgò feuda uocant) & potissimumq; ea quae ad Laudimiorum materiam spectant. In quibus examinandis, ac diligenti studio decidendis quam plurima, tum privato labore, tum eorum lectione, quae causarum patroni scripserat, in hoc argumentum collegi.

A M E D E I A PONTE LOMBRIASCI CONDOMINI SERENISS.

Ducis Sabaudiaë Senatoris,
Quæstiones Laudimiales, ex suo tractatu
feudali delumptæ.

*C*asione alienationis utilis dominij rei feudalis, uel Emphyteuticæ directo domino soluentur laudimia, quorum materia frequens in patria nostra, communisq; hodie est feudo, & emphyteusi, circa quam aliquot subijciam quæstiones, imprimisq; quid uerbum ipsum significet, inquiram.

Quæstio Prima.

L S T autem laudimij vox latinis scriptoribus in cognata, à uerbo tamen laudo utcunque deducta, quòd nouus emphyteuta, vel uassallus, alienatioq; iuris emphyteutici, uel feudalis in eum facta, a domino directo laudatur, & approbatur. Bar. in l. fin. vers. dic ergo. C. de præd. decur. lib. 1. Alex. consi. 1. 23. col. fin. versio, præterea. volu. 5. ubi dicit, quòd soluitur laudimium pro consensu, quem præstat dominus. Paris de put. de feud. reinteg. c. 85. fuerunt. nu. 2. & 6. Afflic. in c. 1. §. similiter. nu. 14. de capitu. Conrad. & in tit. de prohib. feud. alien. per Feder. §. illud quoque. nume. 14. ubi alludens uocabulo, inquit, laudimium ex eo dici, quia dominus laudat, & approbat contractum, suum ponendo assensum, & sibi subijcit nonnullos, laudimium poenam auream uocasse, & sicuti merces a merendo ære dicitur, ita laudimium a laudando, laudare enim plerunq; significat approbare uerbo, uel scripto, aut re ipsa. Hinc in oratione pro sextio, Pompeus, approbavit, & laudauit sententiam Cottæ: & Plautus in trina inquit, Laudo consilium, & probos, quamuis magis dicamur uerbis laudare, & re probare. Laudimium lex quinquagesimam uocat. l. fina. C. de iur. emphyteu. Bud. in l. Herennius, vers. ceterum. de euiction. dictum putat laudimium, eo quòd emptor intra

A

paucos